

Erilised inimesed fotoseeriast "Eesti dokumendid": ära häbene ennast, näita, milleks oled võimeline!

Birgit Püve vaatleb fotoseerias "Eesti dokumendid" läbi kaamerasilma, millised me, eestlased, oleme. Eesti Naine uuris, kuidas näevad end portreeritavad ise.

Lugu ilmus esmakordselt Eesti Naise novembrinumbris 2018.

Kas mäletate mõne aasta eest Tallinna Kaubamaja seinal rippunud üleelusuurust reklaamplakatit eaka efektse naismodelliga, kes püüdis pilku ja pani endast rääkima? Eestis rohkem sellises vanuses naise pole nagu **Maie Reier** (78), kes kõnniks moelavadel ja osaleks modellina fotolavastustes, nähes päriseluski välja sama kaunis, hoolitsetud ja stiilne nagu reklaampildil.

Väikese parfüümipoe sulgemise järel kutsuti Maie tööle Kaubamaja, kus ta on juba mitu aastat täiskohaga ametis olnud. Tal on kergelt piinlikki, et pole seejuures kordagi tundnud väsimust, ehkki on jalul korraga 10 tundi järjest. Ehk on asi igapäevases võimlemises lahtise rõduukse ees, või siis mõtlemises. Maie elu pole olnud kerge: lapsena viidi Saksamaale, hiljem tagasi olles elas mõnda aega maal, kus mitte millestki ehitati üles uued kodud. Naabrid aitasid üksteist, õhkkond oli soe ja sõbralik. Sellest on jäänud Maiele teadmine, et tuleb hakkama saada, ükskõik mis.

Juba tüdrukuna sattus ta moepildile, ehkki pole end kunagi ilusaks pidanud, pigem liiga väikeseks ja kõhnaks. Oli vaja tütarlast rõivatootmise modelliks ja tuttav kunstnik palus Maie appi. Ka toona rippus tema foto suurelt kodutänaval asuva poe seinal, nii et kaupluse juhataja tervitas igal hommikul tööle jõudes rõõmsalt reklaamplakatit: "Tere, Maie!"

Maie peab oluliseks enda kohta öelda, et teiste inimeste eraelu teda ei paelu, huvitab pigem see, mis silma puutub – arhitektuur, mood. Ja puud. "Raagus puude võrad, kujutate ette?"

G régory Mathieu Thierry De Matteo (44) on sündinud Martinique'i saarel. Poolteiseaastasena ta adopteeriti ja

eestinaine.delfi...

Estonia teater
Eesti Rahvusballett
Teater

elukohaks sai Bordeaux' linn Prantsusmaal. Greg nimetab end naljatamisi pooleldi prantslaseks, pooleldi rastameheks. Pool oma elu on Greg tegutsenud restoraniäris ja peakokana. Oma elu armastust Innat kohtas ta kümmeaasta eest Indias reisisid ega suutnud temata enam Prantsusmaale naasta. Otsustas hoopis naise jälgedes Eestisse tulla, et teda rohkem tundma õppida. Sest ajast saadik peab ta Eestit oma koduks.

Siinsed talved olid Gregile esialgu katsumuseks miinuskraadide ja lumerohkuse tõttu. Viimased aastad on ilma poolest olnud õnneks leebemad. Eesti imeline loodus, rahu ja kaunid kirikud pakuvad rõõmu ja naudingut, samuti siinsed inimesed: eestlased ja venelased.

Lind Gregi õlal on 13aastane Masia. Gregi ja Inna kodus on palju loomi, praegu 12 kassi, 7 koera ja 9 lindu, viimaste seas on nii eksootilisi isendeid kui ka tavalisi metslinde. Loomad on Gregi jaoks pereliikmed. "Peame loodusele tänulikud olema kõige eest, mis meil on," ütleb ta.

F agira D. Morti tegeleb kirjutamisega – nii luuletaja kui ka ajakirjanikuna. Tõlgib stsenaariume. Sel kevadel ilmus Fagiral luuleraamat "Pöörane kiskjaloom", järgmisel aastal on plaanis välja anda proosateos, mis on hulk aega vaikselt oma valmimist oodanud. Lisaks ülikooliõpingud EBSis. Loomulikult tuleb Fagiral mõelda ka sellele, et tütar Aural oleks lõbus kasvada ja kõik eluks vajalik olemas.

Kui Fagiralt uurida, mis teeb elu elamisväärseks, ei maksa mingit tüüpilist kõik-on-hästi-reaktsiooni oodata. "Noh, käed-jalad terved, mõistus korras, kuskilt ei valuta, katus pea kohal – kurta oleks patt või mis," vastab ta. "Pigem tekib mul esmalt küsimus, kust maalt jookseb piir, millest allpool pole elu enam elamist väärt." Fagira on seda meelt, et läbi elu lähevad õnnelikumana need täiskasvanud, kellel on õnnestunud säilitada lapselik pilk maailmale. Sest lapsed oskavad olla õnnelikud ka väga karmides oludes, kus täiskasvanuil murelaine üle pea kokku lööb. Vaja on vaid kübeke hellust ja armastust. Fagira ei alahinda ka raha väärtust: "Ma naeran välja kõik inimesed, kes väidavad, et raha pole oluline."

Põlvamaa tütarlaps **Helin Vals** (28), paljudele juba kindlasti tuttav, kuulub oma väikese kasvu poolest erivajadustega

inimeste sekka, kuid ilmselt pole asja, mis tal kasvu tõttu tegemata jääks. Oma välimuse erilisust hindab ta pigem enesele soodsaks, uskudes, et just isikupära aitab elus paremini läbi lüüa, olla hallist massist erinev.

Raskuste korral on Helini meelest enamasti tegemist lihtsalt valikuga, kas hakata vinguma või otsida lahendus. Kahe pika venna lühike sõsar on tähelepanu ihanud lapsest saati ja pelgab selle puudumisel närbuda. Usub, et see tuleb vanemate kasvatuses: ära häbene ennast, näita, milleks oled võimeline.

Helin on õppinud turismindust, kuid selle ala hooajalisuse tõttu teeb ta iga päev hoopis sotsiaaltööd nagu ta emagi. Kui elu parajasti väljakutseid ei paku, otsib tütarlaps neid endale ise, nautides lennukat toimetulekut kõigega. Lühikestel inimestel nagu tema jalad autopedaalideni ei ulatu, kuid Helin on ostnud endale juba teise neljarattalise. Väike inimene, suur ego, arvab ta ise ning naudib, kuidas rahvas lööb kihama, nähes teda lilla maasturi roolis.

Maire Kadaku (83) elu kutseks on olnud tantsimine, juba väikese tüdrukuna keerutas ta end aina peegli ees. Viiendas klassis tekkis Maire ümber korraga suur balletivaimustus – paljud tüdrukud kirjutasid toona avalduse balletikooli sisseastumiseks. Nii temagi. Koolikatsetel piilus tüdruk luku august, mida sisseastujatelt nõutakse – ahhaa, viies positsioon, jalatõsted, valsisammud.

Koreograafiakool Leningradis oli loomulik asjade käik. Kooliajast Venemaal on Mairel palju eredaid mälestusi: valsikeerutamine Rein Areniga, vahelejäätmine õpetajale linna peaväljakul, kui tütarlaps oma esimese armastusega kurameeris. Tähtsaim oli aga see, et balletikooli kunstiline juht hindas kõrgelt Maire lüürilise tantsu oskusi ja käis noore artisti esinemisi hiljem veel Estonia teatriski vaatamas. Estonias töötas Maire baleriinina 23 aastat.

Tants ei ole Maire seest praeguseni kuhugi kadunud. Pärast 80. sünnipäeva on tal küll pidev mure peapööritusega, kuid just tantsides see huvitaval kombel kaob. Veel kevadel käis naine regulaarselt show-tantsutrennis, enne kui suvepuhkus vahele tuli. Kindlasti kiikab ta tantsusaali sisse ka tulevikus, kui mitte muul põhjusel, siis vähemalt seltskonna mõttes.

- PISITEKST -

“Peame loodusele tänulikud olema kõige eest, mis meil on.”

Juba tüdrukuna sattus ta moepildile, ehkki pole end kunagi ilusaks pidanud.